

Warszawa, dnia 06 grudnia 2017 r.

**RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER ROZWOJU I FINANSÓW**

PS2.056.5.2017

Działając na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 1 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1123) w związku z otrzymaną w dniu 18 października 2017 r. petycją dotyczącą zmian w podatkach i opłatach lokalnych prowadzących do poprawy budżetu gminy, uprzejmie wyjaśniam.

Odnosząc się do postulatu nr 1 zgodnie, z którym gmina będzie mogła „na podstawie akredytacji Ministerstwa Finansów (...) podwyższać podatki i opłaty lokalne poniżej i powyżej ustawowych norm” należy wskazać, że ustawa z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1785, ze zm.) normuje następujące podatki i opłaty lokalne: podatek od nieruchomości, podatek od środków transportowych oraz opłatę targową, opłatę miejscową, opłatę uzdrowską, opłatę reklamową i opłatę od posiadania psów.

Ww. ustawa określa maksymalne stawki podatków i opłat lokalnych. Zgodnie z art. 20 ww. ustawy maksymalne stawki są corocznie waloryzowane, co następuje w drodze obwieszczenia ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Natomiast wysokość stawek podatków i opłat lokalnych obowiązujących w poszczególnych gminach określają rady gmin, w drodze uchwały, z zastrzeżeniem, że stawki nie mogą przekroczyć maksymalnych kwot wskazanych w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych.

W przypadku podatku od środków transportowych w odniesieniu do pojazdów wymienionych w art. 10 ust. 1 pkt 2, 4 i 6 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych określone zostały ustawowo również stawki minimalne.

Jak wynika z powyższego rada gminy ustalając wysokość stawek podatków i opłat lokalnych musi czynić to z uwzględnieniem stawek maksymalnych określonych w ustawie, a w przypadku podatku od środków transportowych także z uwzględnieniem stawek minimalnych, określonych w ustawie. Nie jest więc możliwe ustalenie przez rady gmin wysokości stawek podatków i opłat lokalnych przekraczających ustawowo określone maksymalne i minimalne granice. Zgodnie bowiem z art. 217 Konstytucji RP wymienione w nim elementy podatku, w tym stawki podatku, muszą być określone w ustawie.

Reasumując, stwierdzić należy, że nie jest możliwe przyznanie gminom czy to w drodze postulowanej „akredytacji przez Ministerstwo Finansów” czy to w drodze ustawowej kompetencji do samodzielnego podwyższania podatków „powyżej ustawowych norm”. Natomiast postulat „podwyższenia podatku i opłat lokalnych poniżej ustawowych (...) norm” w kontekście „powiększenia budżetu na zadania własne” jest niezrozumiały.

Odnosząc się do postulatu nr 2 dotyczącego „opłacania podatku w terminie dziennym, tygodniowym, miesięcznym lub kwartalnym zgodnie z ustawą” wskazać należy, że terminy płatności podatków powinny uwzględniać specyfikę poszczególnych podatków, a także zapewniać, by koszty poboru podatków i płatności przez podatników nie były zbyt wysokie.

Zgodnie z art. 6 ust. 7 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych podatek od nieruchomości od osób fizycznych jest płatny w ratach proporcjonalnych do czasu trwania obowiązku podatkowego, w terminach: do dnia 15 marca, 15 maja, 15 września i 15 listopada roku podatkowego, a więc w terminach kwartalnych. Z kolei osoby prawne, jednostki organizacyjne oraz spółki niemające osobowości prawnej, jednostki organizacyjne Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, a także jednostki organizacyjne Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe są obowiązane wpłacać obliczony w deklaracji podatek od nieruchomości w terminie do dnia 15. każdego miesiąca, a za styczeń do dnia 31 stycznia, a więc w terminach miesięcznych (art. 6 ust. 9 ww. ustawy). Z kolei podatek od środków transportowych jest płatny w dwóch ratach proporcjonalnie do czasu trwania obowiązku podatkowego, w terminie do dnia 15 lutego i do dnia 15 września każdego roku (art. 11 ww. ustawy).

Wyjątkiem od ww. terminów płatności podatku od nieruchomości jest zasada wyrażona w art. 6 ust. 11a ww. ustawy zgodnie, z którą, w przypadku gdy kwota podatku nie przekracza 100 zł, podatek jest płatny jednorazowo w terminie płatności pierwszej raty.

W uzasadnieniu do ustawy wprowadzającej ww. zasadę w ustawach regulujących podatek od nieruchomości, podatek rolny oraz podatek leśny wskazano, że proponuje się ją w celu usprawnienia poboru podatku oraz obniżenia kosztów administracyjnych związanych z poborem podatku i kosztów płatności tego podatku ponoszonych przez podatników.

Jak wynika z powyższego postulowane terminy kwartalne oraz miesięczne funkcjonują już w obowiązującym stanie prawnym. Z kolei krótsze terminy płatności podatków lokalnych, jak np. proponowane w petycji terminy dzienne czy też tygodniowe spowodowałyby wzrost kosztów administracyjnych poboru podatku jak i kosztów płatności tych podatków ponoszonych przez podatników. Z tego względu postulat nie jest zasadny w kontekście „powiększenia budżetu na zadania własne”.

Odnosząc się do postulatu nr 3 dotyczącego finansowania gmin z wpływów z opłat dodatkowych do czynszu za mieszkania i domy własnościowe spółdzielcze, komunalne, które to opłaty odpowiadałyby wysokości podatku od nieruchomości, zauważyć należy, że czynsz nie stanowi daniny na rzecz gminy, lecz służy pokryciu kosztów eksploatacji i użytkowania.

Niezależnie od czynszu ww. nieruchomości opodatkowane są podatkiem od nieruchomości, który zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1453) jest dochodem własnym gminy. Zauważyć w tym miejscu należy, że to gmina na swoim obszarze kształtuje własną politykę podatkową m.in. ustalając wysokość stawek podatku od nieruchomości. I tylko ten instrument podatkowy, używany w sposób efektywny, może służyć zwiększaniu dochodów gmin.

Z upoważnienia Ministra Rozwoju i Finansów
Justyna Przekopiak
Dyrektor
Departamentu Podatków Sektorowych,
Lokalnych oraz Podatku od Gier
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/